

تجزیه به عامل‌های عملکرد، اجزای عملکرد و برخی صفات موثر بر مقاومت به خشکی در عدس (*Lens culinaris Medik*)*

محمد صالحی^۱، علی حق نظری^۲، فرید شکاری^۳، علی فرامرزی^۳

چکیده

روش تجزیه به عاملها یکی از روشهای آماری چند متغیره است که در آن میتوان تعداد زیادی از متغیرهای همبسته را به تعداد کمتری عامل اصلی کاهش داد. به منظور تعیین چگونگی تاثیر صفات مرفولوژیکی و فیزیولوژیکی گیاه بر میزان مقاومت آن به خشکی، آزمایشی روی ۲۰ ژنوتیپ عدس در سال ۱۳۸۳ در قالب طرح کرتهاى خرد شده انجام گرفت. تجزیه به عاملها بر اساس میانگین داده‌های حاصل از دو محیط تنش و بدون تنش خشکی، توانست ۱۸ متغیر را در ۴ عامل استخراج شده توزیع نماید. برای سهولت تفسیر نتایج، تنها آن دسته از ضرایب عاملی که بزرگتر از ۰/۳۸ بودند بدون توجه به علامت آنها معنی دار در نظر گرفته شدند. عامل اول ۲۰/۲۸ درصد از کل تغییرات را به خود اختصاص داد. بزرگترین ضرایب عاملی آن مربوط به صفات وزن خشک گیاه، وزن خشک برگ، وزن خشک ساقه، سطح برگ و تعداد روز تا ۵۰ درصد گلدهی بود. تمام متغیرها در این عامل دارای ضرایب عاملی با علامت مثبت بودند. عامل دوم ۱۵/۶۱ درصد از کل تغییرات را به خود اختصاص داد. برای این عامل صفات ارتفاع گیاه در زمان گلدهی، ارتفاع گیاه قبل از گلدهی، ارتفاع گیاه در زمان برداشت، عرض بوته و تعداد شاخه فرعی اولیه دارای ضرایب عاملی بالا بودند بطوریکه دو متغیر دارای ضریب عاملی مثبت و سه متغیر دیگر دارای ضریب منفی بودند. همبستگی منفی و معنی دار بین ارتفاع گیاه در هر سه زمان رشدی (قبل از گلدهی، موقع گلدهی و موقع برداشت) با عرض بوته و تعداد شاخه‌های فرعی اولیه و همبستگی مثبت و معنی دار بین صفات عرض بوته و تعداد شاخه‌های فرعی اولیه با یکدیگر مشاهده گردید. عامل سوم ۱۴/۰۳ درصد از کل تغییرات را توجیه نمود که در این عامل صفات شاخص برداشت، عملکرد دانه، تعداد غلاف در بوته، محتوای نسبی آب برگ، تعداد دانه در بوته بترتیب دارای ضرایب عاملی ۰/۷۵۸، ۰/۶۵۵، ۰/۶۱۴، ۰/۶۰۸ و ۰/۵۸۶ بودند. در این عامل نیز تمام متغیرها دارای ضرایب عاملی با علامت مثبت بوده و تمام صفاتی که برای تشکیل عامل ۳ با همدیگر جمع شده اند همگی دارای ضرایب همبستگی ساده مثبت و معنی دار بودند. عامل چهارم ۱۰/۶۶ درصد از کل تغییرات صفات را تبیین نمود که شامل صفات عملکرد بیولوژیک، دمای برگ و وزن ۱۰۰ دانه بود. جدول همبستگی ساده صفات، وجود رابطه منفی و معنی دار بین دمای برگ و عملکرد دانه و رابطه مثبت و معنی دار وزن صد دانه با عملکرد دانه را نشان داد.

کلمات کلیدی: عدس، مقاومت به خشکی، تجزیه به عاملها

*- این مقاله بخشی از نتایج پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول می باشد.

۱- کارشناس ارشد اصلاح نباتات- باشگاه پژوهشگران جوان واحد میانه mohsale@gmail.com

۲- اعضاء هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان.

۳- دانشجوی دکتری اکولوژی و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه.

مقدمه و بررسی منابع

در ایران سطح زیر کشت حبوبات در سال زراعی ۱۳۷۸-۱۳۷۷ حدود ۱/۱ میلیون هکتار (دیم و آبی) بوده و کل تولید حبوبات ۶۷۶ هزار تن (معادل ۱/۵ درصد تولیدات زراعی کشور) بوده است (۱). ۲۰-۳۰ درصد وزن دانه های حبوبات را پروتئین تشکیل می دهد. پروتئین موجود در دانه های حبوبات ۲-۳ برابر غلات است (۱۰). بر اساس آمار فائو سطح زیر کشت عدس در ایران در سال ۲۰۰۴ برابر با ۲۷۰۰۰۰ هکتار بوده و عملکردی معادل ۳۸۸/۹ کیلوگرم در هکتار را داشته است (۲). قسمت اعظم تولید حبوبات در مناطق دیم صورت می گیرد و عملکرد بالقوه پایین ارقام کنونی، به کارگیری محدود نهاده های کشاورزی، اتخاذ روشهای نامناسب تولید و وقوع تنش های زیستی و غیر زیستی طی فصل رشد از عوامل مهم کاهش تولید و نوسان عملکرد در این مناطق محسوب می شود (۴). در این بین تنش خشکی یکی از مهمترین عوامل غیرزیستی محدودکننده عملکرد در مناطق دیم کشور می باشد. بنابراین شناسایی ارقام اصلاح شده جدید که دارای صفات مقاومت به خشکی هستند از اهداف مستمر برنامه های بهنژادی می باشد.

عدس با نام علمی *Lens culinaris* Medik طایفه *Viciceae*، خانواده *Fabaceae*، راسته *Fabales*، زیر رده *Rosidae*، رده *Magnolio* *Magnoliopsida* تعلق دارد (۱۴). خشکی از نظر یک کشاورز یا متخصص هواشناسی دارای معانی و مفاهیم متفاوتی می باشد. خشکی را به معنی و مفهوم کمبود کوتاه یا بلند مدت نزولات جوی میدانند و دوره ای را شامل می شود که در آن دوره مقدار بارندگی کمتر از تبخیر و تعرق بالقوه باشد (۷). ادمیس و همکاران (۱۹۸۹) معتقدند که تنش خشکی هنگامی افزایش می یابد که تقاضای تبخیری اتمسفر بالای برگها (تبخیر و تعرق پتانسیل) از ظرفیت و توانایی ریشه ها برای استخراج آب از خاک (تبخیر و تعرق حقیقی)

تجاوز نموده و فراتر رود (۱۸). بیشتر دانشمندان فیزیولوژی گیاهی، از تعریف ادمیس و همکاران برای خشکی استفاده میکنند. به طور کلی خشکی عبارت است از عدم وجود بارندگی برای یک دوره معین به طوریکه این دوره باعث تخلیه رطوبت خاک شده و به گیاه آسیب برساند.

محققین زیادی از روشهای آماری چند متغیره برای کاهش تعداد زیادی از متغیرهای همبسته به تعداد کمتری عامل اصلی استفاده کرده اند (۱۶، ۳۳ و ۳۷). تجزیه عاملی اطلاعات بیشتری در مقایسه با یک ماتریس همبستگی ساده در اختیار قرار می دهد، زیرا در این روش گروههایی از متغیرها (عاملها) و نیز درصد سهم در هر عامل نشان داده می شود (۳۳). هفشجانی و بیضائی (۱۳۷۹) تجزیه به عاملها را بر روی ۱۱ صفت در نخودهای بومی استان مرکزی انجام دادند و نتیجه گرفتند که عامل اول بر اساس تعداد غلاف در گیاه با ضریب (۰/۷۷) و تیپ رشد با ضریب (۰/۶۶) و عامل دوم بر اساس عملکرد کورت با ضریب (۰/۸۴) و عامل سوم بر اساس ارتفاع بوته با ضریب (۰/۶۸) و عامل چهارم بر اساس کرکدار بودن بوته با ضریب (۰/۴۲) بیشترین اهمیت را داشته اند. آنها با توجه به اهمیت صفات در فاکتورهای ذکر شده عامل اول را عامل معماری گیاه، عامل دوم را عامل عملکرد، عامل سوم را عامل ارتفاع و عامل چهارم را عامل فیزیولوژیکی نامگذاری کردند (۱۲). سینگ و ساکسینا (۱۹۹۰) تعداد ۲۵ ژنوتیپ نخود را در تل هادیای سوریه در دو شرایط آبی و دیم مورد آزمایش قرار داد و نتیجه گرفت که با انجام آبیاری اندازه دانه، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت افزایش می یابد (۳۱). آکوستا و آدامز (۱۹۹۱) به منظور تعیین صفاتی که با رشد و عملکرد لوییا (*Phaseolus vulgaris* L.) تحت شرایط تنش همبستگی دارند، ۲۶ رقم لوییا را در دو مکان تحت دو تیمار آبیاری و تنش کشت نمودند. در هر دو مکان، رشد گیاه شدیداً به وسیله تنش کاهش

مرحله غلاف دهی مورد تنش واقع شده بودند، دریافتند که فتوستنتز ظاهری نسبت به تنش خشکی در مرحله غلاف دهی حساستر از مرحله گلدهی است (۲۲). فردریک و همکاران (۲۰۰۱) در سویا گزارش کردند که تیمار تنش خشکی اثر محدود کننده بیشتری بر رشد رویشی شاخه های فرعی و همچنین رشد زایشی آنها دارد و اثر آن بر روی ساقه اصلی کمتر است (۲۱).

سینگ (۱۹۷۷) طی مطالعه ای بر روی ژنوتیپ های عدس، اثر ارتفاع بوته و تعداد شاخه های اولیه بر عملکرد دانه را منفی و بسیار معنی دار بیان کردند (۳۲). تیکا و آساوا (۱۹۸۱) همبستگی معنی داری بین عملکرد دانه عدس و تعداد شاخه های اولیه و ثانویه گزارش نمودند. تجزیه به عاملها نشان داد که تعداد شاخه های فرعی (ثانویه)، تعداد غلاف در بوته، تعداد روز تا گلدهی و تعداد شاخه های اصلی به ترتیب بر عملکرد دانه اثر می گذارند و عاملی که این صفات را دربرمیگرفت به تنهایی ۶۵٪ تغییرات را توجیه می نمود (۳۴). جایمینی و همکاران (۱۹۷۱) تعداد شاخه های ثانویه و تعداد غلاف در هر بوته را به عنوان صفاتی معرفی نمودند که بیشترین سهم را در عملکرد دانه عدس دارند (۲۳).

مردی و همکاران (۱۳۸۲) به منظور بررسی تنوع ژنتیکی و شناسایی اجزاء عملکرد دانه در نخود ایرانی، ۴۱۸ رقم نخود تیپ دسی (Cicer Arietinum L. Desi type) را در سال زراعی ۷۵-۱۳۷۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران مورد تحقیق و بررسی قرار دادند. تجزیه به عاملها نشان داد که سه عامل اجزا عملکرد، اندازه بذر و اندازه غلاف، حدود ۵۰ درصد از کل تغییرات داده ها را توجیه می نمایند (۱۱). هدف از تحقیق حاضر استفاده از روش آماری چند متغیره تجزیه به عاملها بر روی ۱۸ صفت اندازه گیری شده مربوط به مقاومت به خشکی در عدس است تا بدین ترتیب معلوم شود که آیا میتوان عوامل ساده ای از آن میان استخراج کرد تا این عوامل رابطه بین

یافت و در نتیجه باعث کاهش در وزن کل خشک قسمتهای بالای زمین و عملکرد دانه گردید (۱۳). خطب (۱۹۹۵) در آزمایش همبستگی و تجزیه علیت در عدس در رژیم های آبی مختلف نتیجه گرفت که تعداد غلاف در گیاه، تعداد دانه در گیاه، ارتفاع گیاه و عملکرد دانه مهمترین صفات هستند که با شاخص برداشت همبستگی مثبت دارند. همچنین عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی داری با ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در گیاه و عملکرد بیولوژیکی دارند. به عبارت دیگر ارتفاع گیاه، شاخه دهی و تعداد غلاف در گیاه بیشترین سهم را در عملکرد بیولوژیکی داشتند (۲۵).

حق نظری و همکاران (۱۳۸۳) در مطالعه ای بر روی ۷۰ ژنوتیپ مختلف از عدسهای بومی و اصلاح شده ۱۰ صفت را اندازه گیری نمود که براساس نتایج تجزیه عاملی موثرترین صفات دخیل در عملکرد عدس را تعداد دانه و تعداد غلاف در بوته گزارش نمود و سایر صفات را در درجه دوم اهمیت قرار داد (۵). امینی و همکاران (۱۳۷۹) در آزمایشی بر روی ۵۷۶ نمونه لوییایی معمولی ۲۲ صفت کمی و مرفولوژیکی را مورد تجزیه عاملی قرار دادند که عاملهای انتخابی در مجموع ۷۷/۱ درصد از تغییرات کل داده ها را توجیه نمودند. بطوریکه عامل اول با متغیرهای عملکرد، وزن کل غلاف، تعداد غلاف های پر، تعداد کل غلاف، تعداد بذر در بوته، عملکرد بیولوژیکی، تعداد دانه در غلاف، بیشترین درصد (۳۰/۸٪) از تغییرات کل را توجیه نمود (۳).

ولسچ (۱۹۹۳) در آزمایش تحمل به خشکی در لوییایی فرانسوی همبستگی بین عملکرد غلاف و ۱۸ صفت اندازه گیری شده دیگر را مورد مطالعه قرار داد. وی همبستگی خوبی بین عملکرد غلاف با دمای پوشش برگ (۲۵ و ۳۵ درجه سانتی گراد) مشاهده نمود (۳۵). قریشی و همکاران (۱۹۷۱) نیز در بررسی اثر تنش خشکی بر روی فتوستنتز لاین های ایزوژن از سویا که در

شامل ۲۰ ژنوتیپ عدس بود. عملیات تهیه زمین شامل شخم، دیسک، تسطیح و ایجاد جوی پشته، بود. مقدار E.C خاک محل آزمایش برابر ۲/۲۳ و اسیدیته آن ۷/۸ بود. قبل از کاشت ضد عفونی بذور به وسیله سموم قارچ کش صورت گرفت و در طی مرحله داشت چند بار عملیات وجین انجام گردید. هر کرت فرعی از دو خط به طول دو متر و فاصله بذور پنج سانتی متر تشکیل شد و فاصله بین خطوط ردیف ۳۵ سانتی متر و فاصله بین هر تکرار یک متر در نظر گرفته شد.

خصوصیات اندازه گیری شده مقاومت به خشکی را به بهترین وجه توجیه نمایند.

مواد و روشها

داده های این تحقیق از آزمایش ۲۰ ژنوتیپ عدس (جدول ۱) که در یک طرح کمرتهای خرد شده^۱ در قالب بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته اند بدست آمده است. بطوریکه، فاکتور اصلی شامل دو سطح رژیم آبیاری، با تنش رطوبتی و بدون تنش رطوبتی و فاکتور فرعی

جدول ۱- لیست ژنوتیپ های عدس مورد بررسی در آزمایش

ردیف	نام ژنوتیپ	مبداء
۱	Flip – 97-8	ایکاردا
۲	TN-1772	زنجان
۳	TN- 1778	زنجان
۴	TN-1751	زنجان
۵	TN-1768	زنجان
۶	6439 -ILL	ایکاردا
۷	ILL-7135	ایکاردا
۸	Cabralia inta	آرژانتین
۹	IIL-6030	ایکاردا
۱۰	Flip – 82-1L	ایکاردا
۱۱	TN-1758	زنجان
۱۲	ILL –590	ایکاردا
۱۳	Flip – 85-71	ایکاردا
۱۴	TN-1758	زنجان
۱۵	TN-1756	زنجان
۱۶	ILL –6002	ایکاردا
۱۷	TN-1773	زنجان
۱۸	قزوین	مرکز تحقیقات دیم مراغه
۱۹	زیبا	مرکز تحقیقات دیم مراغه
۲۰	گچساران	مرکز تحقیقات دیم مراغه

۷- عملکرد بیولوژیک: پس از خشک کردن ۱۰ بوته که نماینده آن خط بودند، به مدت ۲۴ ساعت در آون ۷۵ درجه، وزن کلی بوته ها به همراه دانه به عنوان عملکرد بیولوژیک به دست آمد.

۸- روز تا ۵۰٪ گلدهی: تعداد روز از زمان کاشت تا زمانی که ۵۰ درصد کلیه بوته ها به گل رفتند یادداشت شد.

۹- تعداد شاخه فرعی اولیه: با احتساب تعداد شاخه های متصل به ساقه اصلی در ۱۰ بوته به طور تصادفی به دست آمد.

۱۰- شاخص برداشت^۱: از تقسیم عملکرد اقتصادی بر عملکرد بیولوژیکی حاصل گردید و به صورت درصد بیان شد.

$$HI = \frac{\text{عملکرد دانه}}{\text{عملکرد بیولوژیک}} \times 100$$

۱۱- سطح برگ: مجموع سطح برگ های دو بوته از هر کرت با استفاده از دستگاه اندازه گیری سطح برگ^۳ محاسبه گردید.

۱۲- وزن خشک برگ و ساقه: با قرار دادن جداگانه برگ ها و ساقه های دو بوته از هر کرت در آون ۷۹ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت و توزین آنها به دست آمد.

۱۳- وزن خشک گیاه: از حاصل جمع وزن خشک ساقه و برگ در هر کرت به دست آمد.

۱۴- دمای برگ: میانگین دمای برگ ده بوته انتخابی در هر کرت به وسیله دستگاه دماسنج مادون قرمز اندازه گیری شد.

در هر دو طرف ابتدا و انتهای تکرارها یک خط حاشیه کاشته شد. در مرحله کاشت در هر کپه دو بذر در عمق پنج سانتی متری خاک کشت گردید که بعداً تنک شد. اولین آبیاری پس از کاشت در تاریخ ۸۳/۱/۵ انجام شد و به عنوان تاریخ کاشت برای کل آزمایش منظور گردید. در تیمار با آبیاری نرمال تمام کرتها به طور همزمان در سه مرحله رشدی گیاه ۱- قبل از گلدهی ۲- مرحله گلدهی ۳- مرحله پر شدن غلاف ها آبیاری شد و در تیمار تنش تا پایان برداشت هیچ گونه آبیاری صورت نگرفت. برداشت زمانی انجام شد که حدود ۹۰ درصد بوته ها رسیده بود.

میانگین هر صفت از ۱۰ بوته رقابت کننده که به طور تصادفی در هر کرت آزمایشی مشخص شده بود به شرح زیر اندازه گیری شده و به عنوان داده های خام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

۱- ارتفاع بوته: ارتفاع از سطح زمین تا آخرین گره ساقه اصلی در هر بوته برحسب سانتی متر در سه مرحله رشدی گیاه (الف) قبل از گلدهی (ب) موقع گلدهی (ج) موقع برداشت اندازه گیری شد.

۲- تعداد غلاف در بوته: براساس تعداد غلاف موجود در ۱۰ بوته محاسبه گردید.

۳- عرض بوته: میانگین عرض های ۱۰ بوته انتخابی در هر کرت محاسبه شد.

۴- تعداد دانه در بوته: براساس تعداد دانه موجود در ۱۰ بوته محاسبه شد.

۵- وزن صد دانه: وزن صد دانه که به طور تصادفی انتخاب و با دستگاه دانه شمار^۱ خودکار شمارش گردیده بود برحسب گرم به دست آمد.

۶- عملکرد اقتصادی: دانه های به دست آمده از ۱۰ بوته که نماینده آن خط بودند با ترازوی دقیق و با دقت ۰/۰۱ گرم توزین شدند.

2- Harvest Index.

3 - Lefe area meter.

1 - Seed Counter.

تفسیر عاملها از روش واریماکس^۳ برای چرخش عاملی ارتوگونال استفاده شد. ضرایب عاملی بالای ۰/۳۸ صرفنظر از علامت آنها به عنوان ضریب عاملی معنی دار در نظر گرفته شدند. محاسبات به کمک نرم افزار SPSS انجام شد.

نتایج و بحث

مقادیر میانگین، دامنه تغییرات، انحراف معیار و خطای معیار مربوط به ۱۸ متغیر در جدول ۲ آورده شده است. بر اساس جدول ۲ در بین عملکرد و اجزاء عملکرد بیشترین انحراف معیار مربوط به صفت عملکرد بیولوژیک با انحراف معیار ۱۵/۲۶۴ و بعد از آن تعداد دانه در بوته با انحراف معیار ۱۴/۳۷۷ می باشد. افزایش انحراف معیار در تعداد دانه در بوته می تواند به دلیل اعمال تنش خشکی در مرحله شروع غلاف بندی باشد که در نهایت باعث کاهش شدید در تعداد دانه در بوته شده است.

کاهش باروری و لقاح در اثر تنش خشکی نیز می تواند باعث کاهش در تعداد دانه در بوته گردد. کاهش در تعداد دانه در بوته توسط وانگ و همکاران (۱۹۹۵) نیز گزارش شده است (۳۶). میانگین عملکرد بیولوژیک و تعداد دانه در بوته بترتیب ۹۴/۰۶۱ گرم و ۶۳/۳۳۱ بود. در بین صفات فیزیولوژیک، بیشترین انحراف معیار مربوط به سطح برگ با انحراف معیار ۵۶/۶۴۳ می باشد. طبق جدول (۲) میانگین سطح برگ ۱۹۹/۰۹۱ متر مربع می باشد. جدول ۳ ماتریس همبستگی ساده بین ۱۸ متغیر را نشان می دهد. بر اساس نتایج تجزیه به مولفه های اصلی و اسکرپ پلات (شکل ۱) تعداد ۴ عامل انتخاب گردید. عاملهای انتخابی در مجموع ۶۰/۶۰۸ درصد از کل واریانس را توجیه نمودند.

۱۵- محتوای نسبی آب برگ^۴ (RWC): برای محاسبه RWC از آخرین برگ کامل بوته در هر کرت در ساعت حدود ۱۱-۱۲ نمونه برداری صورت گرفت. جهت حفظ نمونه ها، آنها به وسیله فلاکس حاوی یخ از مزرعه به آزمایشگاه منتقل شدند. پس از توزین نمونه ها، آنها را به مدت ۵ ساعت در آب مقطر قرار داده و پس وزن اشباع نیز محاسبه شد. سپس نمونه ها در آون الکتریکی در حرارت ۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت قرار گرفتند و وزن خشک نمونه ها به دست آمد و بعد با استفاده از فرمول زیر محتوای آب نسبی برگ (RWC) محاسبه گردید (۲۴).

$$100 \times \frac{\text{وزن خشک برگ} - \text{وزن تر برگ}}{\text{وزن اشباع برگ}} = \text{محتوای نسبی آب برگ}$$

از روش آماری چند متغیره تجزیه به عاملها بر اساس میانگین داده های حاصل از دو محیط تنش و بدون تنش خشکی برای بررسی و درک روابط پیچیده مابین متغیره ها استفاده شد. محاسبه آماره های ساده متغیره ها مانند: میانگین، دامنه تغییرات، انحراف معیار و خطای معیار انجام شد. همبستگی ساده بین تمام متغیره ها محاسبه و تجزیه به عامل ها بر روی ماتریس همبستگی ها صورت گرفت تا بدین ترتیب تعداد نسبتا کمتری عامل شناسایی شوند به گونه ای که بتوانند برای نشان دادن رابطه بین مجموعه ای از متغیره های همبسته مورد استفاده قرار گیرند. برای استخراج عاملها از روش تجزیه به مولفه های اصلی^۱ استفاده شد. تعداد عاملهای لازم برای توصیف قابل قبول داده ها، براساس مقادیر ویژه و درصدی از واریانس کل که توسط عاملهای مختلف توجیه می شوند تعیین گردید. همچنین از نمودار اسکرپ پلات^۲ برای تعیین تعداد فاکتورها استفاده شد. جهت به حداقل رساندن تعداد متغیره های که بالاترین ضریب را روی یک عامل دارند و نیز بهبود قابلیت

4-Relative Water Content.

1-Principle Component Analysis

2-Scre Plot

3-Varimax

عامل را تحت عنوان عامل خصوصیات فیزیولوژیکی می نامیم.

عامل دوم ۱۵/۶۱۹ درصد از کل تغییرات را به خود اختصاص داده است. برای این عامل صفات ارتفاع گیاه در زمان گلدهی، ارتفاع گیاه قبل از گلدهی، ارتفاع گیاه زمان برداشت، عرض بوته و تعداد شاخه های فرعی اولیه دارای ضرایب عاملی بالا می باشند. دو متغیر دارای ضریب عاملی مثبت و سه متغیر دیگر دارای ضریب منفی می باشند. در این عامل هر پنج متغیر دارای ضرایب عاملی نسبتاً بالا می باشند ولی علامت آنها با همدیگر متفاوت است و این نشان دهنده وجود همبستگی منفی و معنی دار بین ارتفاع گیاه موقع گلدهی، همبستگی منفی و جزئی ارتفاع گیاه قبل از گلدهی، ارتفاع گیاه زمان برداشت با صفات عرض بوته و تعداد شاخه های فرعی اولیه و همبستگی مثبت و معنی دار صفات عرض بوته و تعداد شاخه های فرعی اولیه با یکدیگر می باشد. این عامل را می توان عامل خصوصیات مورفولوژیکی نامید. همبستگی مثبت و معنی دار صفات ارتفاع گیاه در زمان گلدهی، ارتفاع گیاه قبل از گلدهی، ارتفاع گیاه زمان برداشت با یکدیگر این مطلب را بیان می کند که صفت ارتفاع بوته در تمام مراحل رشدی گیاه تقریباً حفظ شده است. همچنانکه مشاهده می شود طبق جدول ۳ عرض بوته با طول بوته رابطه منفی دارد که این رابطه در مرحله گلدهی بیشتر است. ارتفاع گیاه موقع گلدهی با تعداد شاخه های فرعی اولیه و تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در بوته نیز همبستگی منفی و معنی دار دارد. پس می توان با قاطعیت بیشتری گفت که نقش رشد عرضی در عدس نسبت به رشد طولی آن در افزایش عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی بیشتر بوده است. عرض بوته با توجه به همبستگی مثبت و معنی دار با تعداد شاخه های فرعی اولیه و تعداد غلاف در بوته و همبستگی منفی آن با ارتفاع بوته در مراحل مختلف رشد نقش موثری در احاطه کردن سطح بیشتری از خاک و

تجزیه به عاملها توانست ۱۸ متغیر را در ۴ عامل استخراج شده توزیع نماید. جدول ۴ ضرایب عاملی ۴ عامل پس از چرخش ارتوگونال برای هر متغیر را نشان می دهد. نتایج نشان می دهد که عامل اول ۲۰/۲۸۵ درصد از کل تغییرات را به خود اختصاص داده است (جدول ۴). بزرگترین ضرایب عاملی آن مربوط به صفات وزن خشک گیاه، وزن خشک برگ، وزن خشک ساقه، سطح برگ و تعداد روز تا ۵۰ درصد گلدهی می باشد. تمام متغیرها در این عامل دارای ضرایب عاملی با علامت مثبت می باشند. علامت ضرایب عاملی جهت رابطه بین عامل و متغیر را نشان می دهد. بنابراین انتظار می رود دو متغیر با ضرایب عاملی بالا و علامت همسان در یک عامل همبستگی مثبتی با همدیگر داشته باشند (۱۶). نتایج همبستگی ساده صفات نیز وجود همبستگی مثبت و معنی دار بین این صفات را نشان می دهد. ضریب همبستگی وزن خشک برگ با وزن خشک گیاه و سطح برگ بیشتر از وزن خشک ساقه می باشد. احتمالاً این رابطه رقابت اندامها در جذب مواد فتوسنتزی در شرایط تنش خشکی را می رساند که در برگها بیشتر از ساقه بوده است (جدول ۳). بریندز و همکاران (۱۹۸۹) نیز همبستگی وزن خشک گیاه و وزن خشک ساقه را در گیاه نخود مثبت گزارش کرده اند (۱۵). همبستگی مثبت و جزئی سطح برگ و وزن خشک برگ با عملکرد دانه نیز نقش این اندامها در فتوسنتز و تولید ماده خشک و افزایش عملکرد را می رساند. لادلو و مارچو (۱۹۸۸) نقش سطح برگ را در شرایط تنش متناوب مطلوب بیان کرده اند (۲۶). در حالی که دوی تا و موندال (۱۹۹۸) بیان داشتند که عملکرد دانه به سطح برگ و وزن مخصوص برگ بستگی ندارد (۱۷). لذا با توجه به بالا بودن ضرایب عاملی برای این صفات و نقشی که این صفات در رشد رویشی و سبزینه ای گیاه و در نهایت تولید ماده خشک و افزایش عملکرد از طریق فرآیند فتوسنتز دارند، این

همبستگی مثبت و نسبتاً بالای صفات تعداد دانه در بوته و تعداد غلاف در بوته با محتوای نسبی آب برگ، عرض بوته و نیز همبستگی منفی آنها با ارتفاع بوته زمان گلدهی، باز نقش رشد عرضی گیاه و آب سلول (با توجه به همبستگی مثبت این صفات با عملکرد دانه) را می‌رساند. غضنفری و همکاران (۱۳۷۹) از بین اجزاء عملکرد در عدس تعداد غلاف در بوته را مهمترین عامل در عملکرد دانه بیان کرده‌اند (۹). موراری و همکاران (۱۹۸۸) نیز وجود همبستگی مثبت بین تعداد دانه در گیاه با عملکرد دانه را گزارش کرده‌اند (۲۷). راجپوت و سرور (۱۹۸۹) نیز با مطالعه شش صفت بر روی ۲۲ نمونه عدس جمع آوری شده از مناطق مختلف پاکستان اطلاعات مفیدی در مورد واریانس ژنتیکی، توارث پذیری و همبستگی صفات بدست آوردند. نتایج آنها نشان داد که گزینش براساس تعداد غلاف در هر بوته و تعداد دانه در غلاف موثرترین روش برای اصلاح عملکرد در عدس می‌باشد (۲۹). نتایج تحقیق حاضر تقریباً با نتایج آن محققان مطابقت دارد. با توجه به بالا بودن ضرایب عاملی این عامل برای صفات فوق، این عامل باعث افزایش تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در بوته و در نهایت عملکرد دانه و شاخص برداشت خواهد گردید. لذا این عامل را عامل خاص عملکرد نام گذاری می‌کنیم. راثو و یاداو (۱۹۸۸) نیز شاخص برداشت و عملکرد دانه در تک بوته، را بعنوان معیاری مناسب جهت انتخاب برای بهبود ژنتیکی عملکرد دانه در عدس بیان کرده‌اند (۲۸).

عامل چهارم ۱۰/۶۶۹ درصد از کل تغییرات صفات را تبیین نمود و شامل صفات عملکرد بیولوژیک و دمای برگ و وزن ۱۰۰ دانه می‌باشد. رابطه منفی و معنی دار بین دمای برگ و عملکرد دانه نقش دمای برگ بالا را در کاهش عملکرد از طریق بسته شدن روزنه‌ها و کاهش تعرق و عدم ورود CO_2 به داخل گیاه و کاهش فتوسنتز در شرایط تنش خشکی را نشان می‌دهد. با توجه به رابطه منفی و معنی داری که دمای برگ با

جلوگیری از خروج رطوبت با ایجاد سایه داشته و باعث افزایش عملکرد دانه شده است.

تعداد شاخه های فرعی اولیه با عرض بوته همبستگی مثبت ($r = 0/347^{**}$) و با ارتفاع گیاه در زمان گلدهی همبستگی منفی ($r = 0/261^*$) را نشان می‌دهد. لذا تحت شرایط تنش خشکی افزایش در تعداد شاخه های فرعی، رشد عرضی گیاه را افزایش و رشد طولی گیاه را کاهش داده است.

عامل سوم ۱۴/۰۳۶ درصد از کل تغییرات را توجیه می‌کند که در این عامل صفات شاخص برداشت، عملکرد دانه، تعداد غلاف در بوته، محتوای نسبی آب برگ، تعداد دانه در بوته بترتیب دارای ضرایب عاملی ۰/۷۵۸، ۰/۶۵۵، ۰/۶۱۴، ۰/۶۰۸ و ۰/۵۸۶ می‌باشند. در این عامل نیز تمام متغیرها دارای ضرایب عاملی با علامت مثبت می‌باشند. لذا تمام صفاتی که برای تشکیل عامل ۳ با همدیگر جمع شده‌اند همگی دارای ضرایب همبستگی ساده مثبت می‌باشند. بطوریکه همبستگی بین شاخص برداشت با عملکرد دانه و همبستگی بین تعداد دانه در بوته با تعداد غلاف در بوته و محتوای نسبی آب برگ با شاخص برداشت در سطح احتمال ۱٪ مثبت و معنی دار می‌باشد. عیسی و همکاران (۱۹۸۶) نیز این روابط را مثبت گزارش کرده‌اند (۱۹). این رابطه را می‌توان چنین توجیه نمود که در شرایط تنش خشکی عملکرد دانه از طریق افزایش در تعداد شاخه های فرعی و تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در بوته، افزایش یافته که در نهایت شاخص برداشت بالا را به وجود آورده است. لذا وجود تعداد شاخه های فرعی اولیه زیاد و تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در بوته نقش مهمی در افزایش عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی داشته است. همبستگی بین تعداد دانه در بوته و تعداد غلاف در بوته و محتوای نسبی آب برگ با عملکرد دانه مثبت و غیر معنی دار می‌باشد. در حالی که العطار (۱۹۹۱) همبستگی تعداد غلاف در بوته با عملکرد دانه را منفی گزارش نموده است (۲۰).

بوته، محتوای نسبی آب برگ و تعداد دانه در بوته را باید بعنوان مهم ترین معیارهای مقاومت به خشکی در عدس مد نظر قرار داد. نتایج مشابهی توسط سایر محققین گزارش شده است (۳ و ۱۵). در نهایت می توان گفت که تجزیه به عاملها روش مفیدی است که با کاهش تعداد زیادی از متغیرهای همبسته به تعداد کمتری عامل اصلی غیر قابل مشاهده، می تواند بطور موفقیت آمیزی در تجزیه مقادیر زیادی از داده ها مورد استفاده قرار گیرد (۶). استفاده از روش تجزیه به عاملها توسط اصلاحگران می تواند توانایی درک روابط بین متغیرها را افزایش داده و آنها را در تعیین ماهیت و توالی صفاتی که در برنامه های اصلاحی مورد گزینش قرار می دهند یاری نماید.

محتوای نسبی آب برگ نشان می دهد. دمای برگ همچنین، از طریق کاهش در محتوای آب سلولها و افزایش سوخت و ساز سلول که باز موجب کاهش فتوسنتز می شود عملکرد دانه را کاهش داده است. طبق جدول ۳، رابطه مثبت و معنی داری بین وزن صد دانه با عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک وجود دارد. رامگیری و همکاران (۱۹۸۹) نیز همبستگی عملکرد دانه با عملکرد بیولوژیک در عدس را مثبت و معنی دار گزارش کرده اند (۳۰).

آنچه از مجموع نتایج بر می آید این است که صفات مربوط به عملکرد اقتصادی به عامل سوم اختصاص یافته است، لذا متغیرهای تشکیل دهنده عامل سوم به ترتیب شامل شاخص برداشت، عملکرد دانه، تعداد غلاف در

جدول ۲- مقادیر میانگین، دامنه تغییرات، انحراف معیار و اشتباه معیار متغیرهای مورد مطالعه

متغیرها	میانگین	دامنه	انحراف معیار	خطای استاندارد
وزن خشک برگ (گرم)	۳/۹۱۴	۲/۶۰_۵/۶۵	۰/۷۱۵	۰/۰۹۲
وزن خشک ساقه (گرم)	۳/۸۷۲	۲/۶۰_۵/۳۵	۰/۶۳۷	۰/۰۸۲
وزن خشک گیاه (گرم)	۷/۷۴۵	۵/۳_۱۰/۰۵	۱/۲۶۹	۰/۱۶۳
سطح برگ (سانتی متر مربع)	۱۹۹/۰۹۱	۱۱۱/۰۰_۳۶۳/۵۰	۵۶/۶۴۳	۷/۳۱۲
محتوای نسبی آب برگ (درصد)	۵۹/۰۶۹	۴۰/۷۸_۸۰/۵۵	۹/۳۶۸	۱/۲۰۹
دمای برگ (درجه سانتیگراد)	-۹/۷۸۱	-۱۱/۵۵_ -۷/۷۳	۰/۸۹۳	۰/۱۱۵۳
تعداد شاخه فرعی اولیه	۲/۶۶۰	۲/۱۰_۳/۴۰	۰/۲۹۵	۰/۰۳۸
وزن صد دانه (گرم)	۴/۴۶۴	۳/۰۴_۵/۵۶	۰/۶۲۹	۰/۰۸۱
تعداد غلاف در بوته	۶۲/۶۳۵	۴۱/۵۲_۱۰۱/۶۷	۱۲/۰۱۲	۱/۵۵۰
تعداد دانه در بوته	۶۳/۳۳۱	۳۷/۵۰_۱۱۴/۵۰	۱۴/۳۷۷	۱/۸۵۶
روز تا ۵۰٪ گلدهی	۶۹/۳۵۰	۶۴/۵۰_۷۴/۰۰	۲/۹۸۰	۰/۳۸۴
عرض بوته (سانتی متر)	۱۱/۸۳۸	۸/۹۵_۱۶/۳۹	۱/۳۶۵	۰/۱۷۶
ارتفاع گیاه قبل از گلدهی (سانتی متر)	۱۴/۴۵۳	۸/۹۰_۱۹/۷۰	۲/۴۲۸	۰/۳۱۳
ارتفاع گیاه در زمان گلدهی (سانتی متر)	۱۹/۷۰۳	۱۶/۱۵_۲۲/۲۵	۱/۲۴۱	۰/۱۶۰
ارتفاع گیاه در زمان برداشت (سانتی متر)	۲۴/۶۷۰	۲۲/۲۵_۲۷/۸۹	۱/۳۶۱	۰/۱۷۵
عملکرد دانه (گرم)	۲۳/۳۹۴	۱۴/۶۹_۳۶/۴۹	۴/۳۳۴	۰/۵۵۹
عملکرد بیولوژیک (گرم)	۹۴/۰۶۱	۶۴/۸۶_۱۳۳/۶۵	۱۵/۲۶۴	۱/۹۷۰
شاخص برداشت (درصد)	۲۵/۹۳۹	۱۴/۶۸_۳۵/۹۶	۵/۱۴۵	۰/۶۶۴

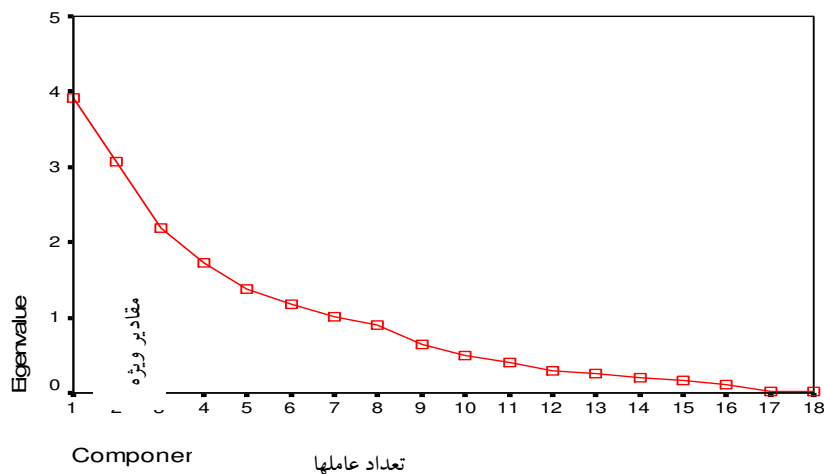
جدول ۴- تجزیه به عامل ها پس از چرخش ارتوگونال برای ۱۸ صفت اندازه گیری شده حاصل از میانگین داده ها در محیط تنش و بدون تنش خشکی

متغیرها	ضرایب عامل های مشترک			
	عامل ۱	عامل ۲	عامل ۳	عامل ۴
وزن خشک برگ (گرم)	۰/۹۱۷	۰/۰۰۱۴	-۰/۰۲۴	۰/۰۷۴
وزن خشک ساقه (گرم)	۰/۸۴۹	۰/۰۵۸	-۰/۰۰۱۵	-۰/۱۰۷
وزن خشک گیاه (گرم)	۰/۹۶۵	-۰/۰۱۷	۰/۰۰۶۶	-۰/۰۲۲
سطح برگ (سانتی متر مربع)	۰/۸۰۹	-۰/۰۹۰	-۰/۰۸۸	۰/۱۴۶
محتوای نسبی آب برگ (درصد)	-۰/۱۲۷	۰/۰۶۸	۰/۶۰۸	۰/۰۱۵
دمای برگ (درجه سانتیگراد)	-۰/۰۳۵	۰/۱۸۳	-۰/۳۴۳	-۰/۲۵۰
تعداد شاخه فرعی اولیه	۰/۱۵۵	۰/۳۸۷	۰/۱۲۲	۰/۲۹۵
وزن صد دانه (گرم)	-۰/۰۳۵	-۰/۰۵۰	-۰/۰۶۶	۰/۶۲۵
تعداد غلاف در بوته	-۰/۰۷۶	۰/۵۳۱	۰/۶۱۴	۰/۵۶۰
تعداد دانه در بوته	-۰/۳۳	۰/۴۳۲	۰/۵۸۹	-۰/۰۹۹
روز تا ۵۰٪ گلدهی	۰/۵۴۵	۰/۳۷۹	-۰/۳۶۳	۰/۲۴۶
عرض بوته (سانتی متر)	۰/۵۶۶	۰/۴۴۲	۰/۲۵۹	۰/۳۶۲
ارتفاع گیاه قبل از گلدهی (سانتی متر)	-۰/۰۰۳	-۰/۷۶۴	۰/۰۰۵۰	۰/۲۸۳
ارتفاع گیاه در زمان گلدهی (سانتی متر)	۰/۰۳۹	-۰/۸۴۶	۰/۰۶۴	-۰/۰۰۴
ارتفاع گیاه در زمان برداشت (سانتی متر)	۰/۰۰۷۸	-۰/۵۸۲	-۰/۰۲۵	-۰/۰۶۴
عملکرد دانه (گرم)	۰/۱۴۷	۰/۰۴۸	۰/۶۵۵	۰/۳۲۰
عملکرد بیولوژیک (گرم)	۰/۱۲۴	۰/۳۰۷	-۰/۲۸۳	۰/۷۱۶
شاخص برداشت (درصد)	۰/۰۱۱	-۰/۲۵۶	۰/۷۵۸	-۰/۲۷۷
سهم کلی عامل	۳/۶۵۱	۲/۸۱۱	۲/۵۲۶	۱/۹۲۰
درصد واریانس توجیهی	۲۰/۲۸۵	۱۵/۶۱۹	۱۴/۰۳۶	۱۰/۶۹۹
درصد تجمعی واریانس	۲۰/۲۸۵	۳۵/۹۰۴	۴۹/۹۴۰	۶۰/۶۰۸

جدول ۵- ضرایب عاملی برای ۱۸ متغیر مربوط به مقاومت به خشکی در عدس

واریانس توجیهی	ضرایب عاملی	
۲۰/۲۸۵	۰/۹۶۵ ۰/۶۱۷ ۰/۸۴۹ ۰/۸۰۹ ۰/۵۴۵	عامل ۱ وزن خشک برگ (گرم) وزن خشک ساقه (گرم) وزن خشک گیاه (گرم) سطح برگ (سانتی متر مربع) روز تا ۵۰٪ گلدهی
۱۵/۶۱۹	-۰/۸۴۶ -۰/۷۶۴ -۰/۵۸۲ ۰/۴۴۲ ۰/۳۸۷	عامل ۲ ارتفاع گیاه قبل از گلدهی (سانتی متر) ارتفاع گیاه در زمان گلدهی (سانتی متر) ارتفاع گیاه در زمان برداشت (سانتی متر) عرض بوته (سانتی متر) تعداد شاخه فرعی اولیه
۱۴/۰۳۶	۰/۷۵۸ ۰/۶۵۵ ۰/۶۱۴ ۰/۶۰۸ ۰/۵۸۶	عامل ۳ شاخص برداشت (درصد) عملکرد دانه (گرم) تعداد غلاف در بوته محتوای نسبی آب برگ (درصد) تعداد دانه در بوته
۱۰/۶۶۹	۰/۷۱۶ -۰/۶۵۰ ۰/۶۲۵	عامل ۴ عملکرد بیولوژیک (گرم) دمای برگ (درجه سانتیگراد) وزن صد دانه (گرم)

اسکری پلات Scree Plot

شکل ۱- نمودار اسکری پلات بر اساس تجزیه به مولفه های اصلی

منابع

- ۱- اداره کل آمار و اطلاعات وزارت کشاورزی. ۱۳۷۹. آمارنامه کشاورزی. ۷۸-۱۳۷۷. انتشارات معاونت برنامه و بودجه. ص ۱۸۲.
- ۲ - آمار فائو، سال ۲۰۰۴.
- ۳- امینی، ا. م. ر. قنادها و س. عبدمیثانی. ۱۳۷۹. تجزیه به عاملها در ارقام لویا (*Phaseolus vulgaris L.*). چکیده مقالات ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. بابلسر. دانشگاه مازندران. صفحه ۹۷-۹۸.
- ۴- باقری، ع. ۱۳۷۷. به نژادی حبوبات برای تحمل تنشهای زیستی و غیر زیستی، خلاصه مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه تهران.
- ۵- حق نظری، ع. م. شاهمرادی و ک. نظری. ۱۳۸۳. اصلاح و تولید ارقام زراعی عدس برای منطقه زنجان. فاز ۱: جمع آوری ژرم پلاسما های عدس و مطالعه روابط ژنتیکی بین آنها. طرح پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان.
- ۶- حق نظری، ع. ش، واعظی. و ع. ر. طالعی. ۱۳۷۵. تجزیه عاملی برخی صفات موثر بر کیفیت پاستا در گندمهای دورم بومی ایران. مجله علوم و صنایع کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد. جلد ۱۰. شماره ۲. ص ۱۴۲-۱۵۳.
- ۷- سرمدنیا، ع. ۱۳۷۲. اهمیت تنشهای محیطی در زراعت. مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. انتشارات دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج. ص ۱۷۲ - ۱۵۷.
- ۸- ضابط، م. ع، حسین زاده. ع، احمدی و ف، خیالپرست. ۱۳۸۲. مطالعه اثرات تنش خشکی بر صفات مختلف و تعیین بهترین شاخص مقاومت به خشکی در ماش. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۴ شماره ۴. صفحه ۸۹۸-۸۸۹.
- ۹- غضنفری، ا. س، ع. سیادت. س، ا. هاشمی دزفولی. ق، ا. فتحی. م، ح. دانشور و عبدالمهدی بخشنده. ۱۳۷۹. بررسی میزان تراکم وزرات بر رشد عملکرد دانه عدس در شرایط دیم. چکیده مقالات ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات، بابلسر دانشگاه مازندران.
- ۱۰- کوچکی، ع و م، بنایان. ۱۳۷۳. زراعت حبوبات. چاپسوم، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۱۱- مردی، م. ع. ر. طالعی. و م، امیدی. ۱۳۸۲. بررسی تنوع ژنتیکی و شناسایی اجزا عملکرد درنخود تیپ دسی. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲. شماره ۳۴. صفحه ۳۵۱ - ۳۴۵.
- ۱۲- هفشجانی، ا و ا، بیضائی. ۱۳۷۹. بررسی تنوع ذخایر توارثی نخودهای بومی استان مرکزی براساس آزمون های چندمتغیره و کلاستر. چکیده مقالات ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات. بابلسر. دانشگاه مازندران. صفحه ۱۰۰-۱۰۱.
- 13 - Acosta Galloges. J. A, and M. W. Adams. 1991. Plant traits and yield stability of dry bean cultivars under drought stress. J. of Agri. Sci .117: 213 - 219.
- 14 - Aristar Khora. M. I., and T. A. Volunera. 1985. Study of the association between yield and its components in lentil by means of path coefficients. Sbornik Nauchaykh. Trudor. Po Priklandnoi, Botanike Genetike L Selektzii: 91: 37 - 43.
- 15 - Brindza., J., R. Bencik, Z. Slamena. 1989. Testing local and foreign pea collections formation of above ground organs and the root system. Sbornik uvtiz, Genetika Slechteni, 25, 135 - 144.

- 16 -Briggs., K. G. and L. H. Shebeski. 1972. An application of factor analysis to some breadmaking quality data. *Crop Sci.* 12: 44-46.
- 17 - Dutta., R. K, and M. M. A. Mondal. 1998. Evaluation of lentil genotypes in relation to growth characteristics, assimilate distribution and yield potential. *Lens – News Letter.* 25: 1-2, 51 – 55.
- 18 - Edmeads., G., O. J. Bolanos, H. R. lafitte, S. Rajaram, W. pfeifter, and R. A. Fischer. 1989. Traditional a pproaches to breeding for drought resistance in cereals In: Baker, F. W. G. (ed.). *Drought resistance in cereals.* C. A. B. international. 27-52.
- 19 - Eissa., A., M. A. EL-Morshidy, E.E.Mahdy, and A. A. El-wafa. 1986. Correlation and path coefficient analysis in lentil. *Assiut. J . Agric Sci:* 18: 103 – 118.
- 20 - El- Attar., A. H. 1991. Genetic variability among some exotic lentil germplasms in Egypt. *Bul. Fac. Agric. Cairo univ.* 42: 993 – 1000.
- 21- Fredrick., J. R., C. R. Camp, and P. J. Bauer. 2001. Drought stress effects on branch main stem seed yield and yield components of determinate soyabean. *Crop Sci.* 41: 759 – 763.
- 22-Ghorashy., S.R, J. W. Pandleton, D. B. Peters, J. S. Boyer, and J. E. Beuerhin. 1971. Internal water stress and apparent photosynthesis with soybean differing in pubescence. *Agron J.* 63: 674 – 676.
- 23-Jaimini., S. N., S. N. Goyal, S. B. S. Tikka. P. C. Boradia and S.Kumar. 1971. Genetic variability and correlation studies in lentil (*Lens esculentus*, Moench). *Raj. J. Agri. Sci:* 2: 120- 1.
- 24-Kumar., A., D. P. singh and B. B. singh. 1995. Association analysis in lentil. *Ind. J. Pulse Res.* 8: 20 – 24.
- 25-Khattab., S. A. M. 1995. Association and path analysis in lentil under different irrigration regimes. *Egyptioan. Journal of Agronomy.* 20 : 13 – 25.
- 26-Ludlow., M. M, and R.C.Marchow. 1988. Critical evaluation of the possibilites for modifying crops for high production per unit of precipitation In: Bidinger. F. R., and C. Johansen International crop Institute for the semi – Aride Tropics. (ICRISAT) Patancheru, India. pp : 179 – 211.
- 27- Murari, K., S. L. Pandey and V.Kumar. 1988. Simple correlation and multiple regression studies in lentil. *Legume Besearch.* 11 (2): 101 – 102.
- 28-Rao., S. K, and S. P. Yadav. 1988. Genetic analysis of biological yield, harvest index and seed yield in lentil. *Lens – News Letter.* 15: 3 – 5.

- 29-Rajput., M. A, and G. Sarwear. 1989. Genetic variability, correlation studies and their implication in selection of high yielding genotypes in lentil. *Lens*. 16: 5-8.
- 30-Ramgiry., S, R. K. K. Paliwal, and S. K. Tomar. 1989. Variability and correlations of grain yield and other quantitative characters in lentil. *Lens News Letter*. 16: 19 – 21.
- 31-Singh., K. B, and M. C. Saxena. 1990. Studies on drought tolerance. Annual Report, ICARDA, Aleppo. syria .
- 32-Singh., T. P. 1977. Harvest index in lentil (*Lens culinaris*) *Euphytica*. 26 , 833 – 839.
- 33-Seiler., G. J, and R. E. Stafford. 1985. Factor analysis of component of yield in guar. *Crop Sci*.25: 905-908.
- 34-Tikka., S. B. S, and B. M. A. Sawa. 1981. Factor analysis in lentil. *Lens*. 8: 19 – 20.
- 35-Velich., T. 1993. Testing the drought tolerance complex in french bean. *Zoldsegt ermesztesi kutato Intezet.Bulletin*. 25: 103 – 115.
- 36-Wang., p, L. I. Soda, W. Guozhi, and T. Huoyu. 1995. The study of soyabean production and ecotypes in virgiang. I. the effects on shading and moisture stress on flowering and dry matter production in soybean ecotypes *Acta. Agronomica. Sinica* 21. 4 , 396 – 403.
- 37-Walton., P. D. 1972. Factor analysis of yield in spring wheat (*Triticum aestivum* L.). *Crop Sci*. 12: 731-733.

سفيد